

Vosje

niemand zal het vosje redden dat in het midden
van de snelweg naar zijn prooi zocht
er per ongeluk zelf een werd

heeft het zin het platgereden vlees bijeen te schrapen
de botjes in elkaar te passen

de enige waarheid is de hogedrukreiniger
de snelweg in een wip weer schoon
en ach we kunnen toch niet voor elk vosje
we moeten toch aan onszelf

je kunt in een bad blijven zitten
tot alles zacht wordt
dan nog verdwijn je niet

Er hoeft geen zomer

dakpannen kletteren tegen de grond
ik zal hier wachten tot de funderingen zichtbaar worden

van deze dag een punt maken was dat de bedoeling
wist je dan niet dat zelfs bij een oneindig
aantal punten niets wordt aangeraakt
ik hul me in de waarheid die het minst snijdt
in plaats daarvan beukt ze stompig op mijn borst
buiten geen vogels ook al is het maart

ik ben bang dat ik het tussen deze vier muren
nooit meer warm krijg dat het mijn schuld is
dat we niet aan de clichés ontkomen dat ik niet groter ben
deze grijstinten die ons dichttimmeren heb ik die bedacht
er moet iets fout gelopen zijn we keken niet genoeg
naar links en rechts ik doe zo mijn best om me
niet af te vragen waarom sommige meisjes
door bloemenvelden rennen wat ze daarmee bedoelen
hoe het zelfs kan die smetteloze jurken
die altijd rond de juiste vormen opbollen

iemand mag me hechten hier en hier wijs ik
met tien vingers tegelijk want ik weet zelf ook niet waar het zit
maak je niet druk zeg ik het geeft niet als het lelijk wordt
er komt toch niemand nog zo dicht

te weten dat ook jij niet nee ik wil niet weten dat jij
misschien nooit meer langs mijn schoot
mijn borst in zult kruipen om er een zomer in Italië

dat je misschien ook zomers in Spanje en Zweden
vanuit andere zachtere schoten het moet zijn dat
de meisjes daar wel door bloemenvelden rennen
en het nog menen ook

We gingen toch nog vissen

of zijn we nu al vergeten waarom we probeerden wat al bij voorbaat
of toch zeker heel moeilijk zou worden

ik krijg mezelf in geen enkele veilige haven
geen enkel anker wil in mij
niemand weet waarom de zee zo woest is
als ze even aan de kust wacht en weer omkeert
om de drenkelingen toe te dekken stil maar
zegt ze stil maar

net zomin valt te begrijpen dat mijn lichaam
in prima conditie me sterk en trots voorbij zwemt
niet hoort hoe ik schreeuw ik ben hier
alles is te scherp ik ga vallen hoor je
nee het vindt dat het nu wel
in het baanvak voor de snelle zwemmers mag

jij zal ons juister onthouden
was altijd al meer een geheel dan ik
ik zal er beloftes en stormen bij verzinnen
nieuwe lakens propere lakens zullen we ooit nog
nee we zullen nooit nog denken
dat we niets te vrezen hebben

we hoeven nu niet te gaan vissen het is er het weer niet voor
maar wacht je mee tot iemand eindelijk

deze straat openbreekt

Weer het huis op het plein

al die beloftes al dat zonlicht op een hoopje
dacht ik dan dat langgerekte vriendschappen
geen ruimte innamen mij niet konden
innemen dacht ik dat ik veilig was

al die planten al dat praten
al wat te hard werd op de grill
alle pijn die door het geluk werd aangericht
weer iets dat smolt om zich

aan iets anders vast te zuigen

ik vergiste me toen ik nieuwe namen verzon
om een koord te spannen ons tot iets blijvends te binden
het werden hun namen niet
ze kwamen niet dicht

het is een wet dat er altijd een kind zal zijn
dat bij sport op school als laatste
uit de rij wordt geplukt

vandaag houd ik mijn ogen dicht
vandaag kiest niemand mij niet

je kunt een huis tekenen
daarna de muren weggommen
het zal nog steeds een huis zijn
in het echt moet je dat niet proberen

Nu ik een bocht ben

in elke winkel ligt een trui
die al drie seizoenen solden
door niemand gekozen wordt
zal ik die trui zijn of eerder de fiets
die zonder bestuurder door de stad draaft
alsof dit het wilde westen is en wij geen wrede grap
verteld door een groepje droef geworden mannen
die zich al lang niet meer afvragen
waarom ze nog elke ochtend koffie zetten
de slaap van hun gezicht wrijven
uitkijken naar de dertiende pint
die zelf trouwens ook geen idee heeft
waartoe al dat schuimen dient
zal ik de herinnering zijn
die wordt weggelachen
de niet te begrijpen bocht
in het verhaal van iemand
die al lang niet meer weet
waarom zij en ach
iedereen doet soms gek

Toen het lente werd

de nacht tussen gisteren en vandaag heeft een week geduurd
nu mag hij vergeten worden net als jouw gezicht
waar hoe hard ik ook probeer niets op valt aan te merken

kijk ik wilde toch alleen maar
dat je hier was het meest mogelijke hier

het kwam neer op een loodzware supermarktzak in de kelder
uit ervaring is gebleken dat wat daar staat vergeten wordt
laat het waar zijn nu mijn voeten verderop
een steeds vreemdere hoek aannemen

toen ik je gezicht van mijn computer haalde
kwam er een felkleurig paradijs tevoorschijn
eenhoorns en regenbogen waarvan ik me ernstig afvraag
of die ooit niet ongelegen komen

twee paar schoenen nu al door vuilnis verslonden
kinderachtig vond jij maar je liet me niet uitspreken
ik wou nog zeggen het is niet te geloven hoeveel van ons
ik zelfs aan de vuilniskar niet kwijtraak